

عنوان مقاله:

زمان و خاستگاه پیدایش تشیع: بررسی و نقد مدعی قفاری

محل انتشار:

دوفصلنامه شیعه پژوهی، دوره 8، شماره 22 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

قاسم جلائی - دانشجوی دکتری تاریخ تشیع اثناعشری، دانشگاه ادیان و مذاهب، قم، ایران

محمدحسن نادم - دانشیار گروه شیعه شناسی، دانشگاه ادیان و مذاهب، قم، ایران

خلاصه مقاله:

کتاب اصول مذهب الشیعه الامامیه الاثنی عشریه: عرض و نقد اثر ناصر القفاری بنیان های اعتقادی شیعه، از جمله منشا مکانی و زمانی پیدایش تشیع، را نقد کرده است. پژوهش حاضر، با هدف بررسی مدعی قفاری در باب معرفی کوفه به عنوان خاستگاه پیدایش تشیع، آن هم پس از ماجرای قتل عثمان، ابتدا قواعد راهبردی در مقام استدلال آوری را ترسیم کرده و در پی نقد مستدل آرای وی بر اساس جست و جو از خودستیزی گزاره، نقد مبانی و بررسی کفایت دلیل است. نتیجه اینکه، برآمدن تشیع در کوفه، آن هم به دلیل فقدان علمای عامه در آن شهر با سخن دیگر قفاری، یعنی ذکر نام افراد تاثیرگذار در آن جغرافیا به عنوان علمای اهل سنت، به خودستیزی دچار است. چنان که استدلال به بعد مسافت کوفه از مدینه و نیز استناد به پذیرفته نشدن تشیع در نقاط دیگر بدون اثبات فقدان نشانه های تشیع در شهرهای دیگر، قبل یا هم زمان با کوفه، به کفایت نداشتن دلیل و وجود پیش فرض تشیع به عنوان جریانی جدا از اسلام به اشکال در مبانی هم دچار است.

کلمات کلیدی:

شیعه، پیدایش، کوفه، ناصرالقفاری، اصول مذهب الشیعه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1503727>

